

[Poul Møller.]

mere end indtægten. Man har opnået dette ved simpelthen at give afkald på de personlige fradrag og i stedet indføre samme regel, som man hidtil har haft for den fælleskommunale udligningsskat, nemlig to skalaer: een for forsørgere og een for ikke-forsørgere.

Men det er naturligvis klart, som jeg ofte har sagt her fra denne talerstol, at jo større forskel vi skaber imellem forsørgerbeskatningen og beskatningen af dem, der ikke er forsørgere, desto bedre kriterier, desto bedre retningslinier bør vi skaffe os for forsørgerbegrebets afgrænsning. Det er en urimelighed skattepolitisk og socialpolitisk at uddybe forskellen mellem forsørgere og ikke-forsørgere, når vi overhovedet ikke klarer op, hvad vi forstår ved forsørgere, og hvad vi forstår ved ikke-forsørgere. Det er derfor også efter min opfattelse nødvendigt, at folketinget gør sig dette begreb klart, inden man vedtager udskrivningsloven, når frem til, hvad man forstår ved det faktiske forsørgelsesbegreb, således at det, at manden eller konen faktisk forsørger den anden, er gift eller har børn at forsørge, bliver lagt til grund. Jeg ved godt, at det ikke kan gennemføres med virkning fra den 1. april, fordi selvangivelserne, hvoraf dette kriterium bl. a. skal fremgå, forlængst er skrevet. Men for mit partis vedkommende er det af meget stor betydning, at vi, inden vi vedtager denne udskrivningslov, gør os klart, hvorledes disse regler skal være for fremtiden, hvorledes folk skal behandles fra den 1. april næste år, hvem der er forsørgere, og hvem der ikke er forsørgere.

Som følge af sammenlægningen får man nogle skattestigninger for byboere og hovedstadsboere, der har indtægter på op til 12 000 kr., skattestigninger, som ganske vist andrager små beløb, men som — således som jeg sagde før — desværre tilsyneladende er højest for indtægterne lige omkring pristalsfamiliens. For en forsørger i København, der har en indkomst på 10 500 kr., vil der komme en stigning på 74 kr., hvilket jo betyder mere end 2 points i pristallet.

Nu er det ikke kun københavnere, der danner grundlag for pristalsfamilien og for pristallets opgørelse, så derfor vil det altså ikke komme til at virke med 74 kr. i pris-

tallet, men jeg er bange for, som jeg har nævnt, at denne skattestigning for byboere og hovedstadsboere ikke blot vil blive opfattet som lidt af en uretfærdighed i den nuværende situation, men også kan få kedelige følger, som vi ikke bryder os om, for pristallet. Derfor vil vi under udvalgsbehandlingen søge at få disse skattestigninger fjernet og vil tage endelig stilling til, om vi vil stille forslag om en anden skatteskala, når vi har den samlede økonomiske oversigt klar.

Jeg vil også gerne gøre den bemærkning, at de yderste marginale procenter i forslaget jo faktisk er skønhedspletter på dansk skattesystem. Når man når dertil, at statskatten er 110 pct. på indtægtsstigninger over en vis størrelse, og man ovenpå lægger den kommunale beskatning, så er man ved at nå så højt op, at skattefradragets retten ikke virker som et loft, der skulle sikre mod højere beskatning end 50 pct., og her til kommer så formueskatten, som yderligere får denne procent til at stige ud over de 50—60 pct., som man allerede er oppe på i indkomstskat. Men naturligvis har de store indtægter stadig den fordel, at de kan trække dette beløb fra. Det er vel det væsentligste og vigtigste, vi kan arbejde på med hensyn til skatterreformbestemmelserne, at sikre denne fradragret, og de 105 og 110 pct. skønhedspletter er måske trods alt kun et udtryk for den bestående tingenes tilstand, som bare i dag er camoufleret overfor de forskellige skatteborgere.

Hvad angår børnetilskud, betragter mit parti det som en fordel, at skalaen bliver jævner og mere glidende, men vi synes jo nok også, at det synspunkt, at den skal være jævnere og mere glidende, bør gøre sig gældende for indtægter på 14 000—16 000 kr., således at disse indkomster ikke får en faktisk skattestigning i forhold til børnetallet, hvad de vil få, hvis dette forslag vedtages.

Mit parti vil altså under udvalgsforhandlingen søge at få repareret skalaen så meget, at der ikke sker denne faktiske skattestigning i forhold til børnetallet for indtægter mellem 14 000 og 16 000 kr.

Vedrørende formueskatningen er der to principper til overvejelse, enten en yderligere forhøjelse af formueskattegrænsen til 40 000 kr. eller forslagets forhøjelse til